

תת"ע 3984/11/13 - תיסיר עניני תיסיר עניני נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 3984-11-13 מדינת ישראל נ' תיסיר עניני
תיק חיצוני: 51110344465

מספר בקשה: 1

בפני	כב' השופטת מגי כהן
מבקשים	תיסיר עניני תיסיר עניני
נגד	מדינת ישראל
משיבים	

החלטה

הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר התייצבות נדחית.

סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי קובע:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין."

אי התייצבות לדין

הסיבה לאי התייצבותו של המבקש לדין עפ"י בקשתו הינה כי לא קיבל הזמנה לדין .

סעיף 239 לחסד"פ קובע :

"בעבירות לפי פקודת התעבורה או התקנות לפיה...ופקודת רכב מנועי...בעבירות שנקבעו כעבירות קנס או לפי חיקוק אחר....רשאי שר המשפטים לקבוע בתקנות סדרי אישום והמצאת מסמכים אף בסטיה מהוראות חוק זה."

סעיף 44א לתקנות סדר הדין הפלילי קובע:

" בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239 א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירות קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור

המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעות לקבלן."

בע"פ (ת"א) 70720 אהוד קריב נ' מדינת ישראל קבעה כבוד השופטת הילה גרסטל כי:

"העולה מקריאה תכליתית של לשון תקנה 44 א הוא, שאיזכור אישור המסירה נעשה כדי ללמד שבניגוד לכללי ההמצאה תחשב הזמנת ההמצאה, להמצאה כדין, אם חלפו 15 יום מיום משלוח ההזמנה..."

על פי אישור המסירה המצוי בתיק דבר הדואר הוחזר בציון: "לא נדרש".

העובדה שדבר הדואר הוחזר לשולחת בציון "לא נדרש" אין בה כדי להוכיח כי המבקש לא קיבל את ההזמנה לדיון מסיבות שאינן תלויות בו, בע"פ 6920/07 אורי חסון נ' מדינת ישראל נקבע כי:

"...התקנה איננה דורשת בחינה מדוקדקת מה עלה בגורל המשלוח ודי כי חלפו 15 ימים מיום יציאתו למען הנכון בדואר רשום וכי המערער לא הרים את הנטל להראות כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו."

המבקש לא העלה כל סיבה מדוע לא קיבל לידו את דבר הדואר ולא הניח כל תשתית עובדתית לכך שלא נמנע מקבלת דבר הדואר ואין בטענותיו הכלליות של המבקש די בכדי להרים את נטל ההוכחה המוטל עליו וכדי לסתור את חזקת המסירה.

לעניין זה יפים דבריה של כב' השופטת בייניש בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם:

"...בקשה לביטול פסק דין אין להגיש באופן סתמי וללא ביסוס הטענות המועלות בה. כפי שנקבע בעניין איטליא על המבקש להעלות בבקשה לביטול פסק הדין את כל טענותיו כולל אסמכתאות להן... בית המשפט המעיין בבקשת הביטול מוסמך לדחותה על סמך האמור בה בלבד כך יעשה בוודאי אם הטענות אינן מאומתות והבקשה אינה מעלה עילה לביטול פסק הדין."

עיוות דין

פרט לכפירה כללית, המבקש לא מעלה כל טענה כי אי ביטול פסק הדין יגרום לו עיוות דין .

לאור כל האמור לעיל לא מצאתי כי קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של הנאשם לדיון וכי לנאשם ייגרם עיוות דין באם פסק הדין לא יבוטל ועל כן הנני דוחה את הבקשה וקובעת כי פסק הדין יוותר על כנו .

באשר לעונש שהוטל על הנאשם, אציין כי משבחר הנאשם להשפט אין בית משפט מחוייב לזר את הקנס המקורי. העונש שהוטל על הנאשם מידתי לאור הנימוקים שפורטו בגז"ד.

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, י"ד שבט תשע"ד, 15 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.